

– Vietnam, efter tilbagetrækningen fra Kam-puchea.

Efter Socialistisk Folkepartis opfattelse skal – som anført – bistanden til SADCC forøges ligesom bistanden via apartheidbevillingen. Der bør kunne ydes støtte til non-government miljøgrupper i udviklingslandene.

Det er Socialistisk Folkepartis opfattelse, at der lægges op til en farlig drejning af dansk ulandspolitik bort fra fattigdomsmålsætningen. Socialistisk Folkeparti er uenig i de politiske prioriteringer, der ligger i handlingsplanen og i udenrigsministerens svar til udvalget.

Derfor bør Udenrigsudvalget for hvert nyt foreslået samarbejdsland fra Danida og for igangsættelse af samarbejdet have en indgående argumentation for, hvordan samarbejdet vil kunne leve op til krav om fattigdomsorientering, miljøhensyn og kvindehensyn.

Socialistisk Folkeparti er villig til at reducere antallet af modtagerlande. Det vil sige yderligere reducere antallet af »sikre« modtagerlande ud over de lande, der allerede er nævnt som lande, der bør »udfases«, dersom det ønskes, at antallet af modtagerlande bør ned til 10–15 i stedet for 20–24.

Efter Socialistisk Folkepartis opfattelse bør bistanden via FN-systemet fastholdes, men vi ser gerne, at der sker en omfordeling, sådan at de FN-organisationer, der bedst lever op til fattigdoms-, miljø- og kvindemålsætningerne får større støtte på bekostning af andre mere ineffektive FN-organisationer. Således bør støtten til FN's Sahel-projekter forøges.

Socialistisk Folkeparti vil fortsat arbejde for gennemførelse af de her nævnte foreslåede mærkbare ændringer i forhold til Danida-handlingsplanen og udenrigsministerens svar til udvalget.

Et *andet mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) udtaler:

På mødet den 21. februar 1989 om fremtidige samarbejdslande blev en række delrapporter til Danidas handlingsplan gennemgået. På basis af en række af indlæg på dette møde konstateredes, at en stor del af ulandshjælpen var forfæjlet, og at mange projekter var mislykkedes.

Flertallet vil gradvis over en femårs periode reducere antallet af modtagerlande til 20–25 lande. Heroverfor står Fremskridtspartiet, der vil standse igangsætning af nye projekter og tilstræbe hurtigst mulig afvikling af igangværende projekter.

Fremskridtspartiet kan derfor ikke indgå i diskussion om, efter hvilke kriterier ulandshjælp skal ydes.

Fremskridtspartiet ser med stigende bekymring på, at fattigdomskriteriet ændres til andre motiver, såsom miljø- og kvindepolitik eller kulturpolitik.

Fremskridtspartiet vil anbefale, at ulandsbistand lægges over på frivillige organisationer, der udelukkende arbejder på private, frivillige bidrag.

Når al ulandshjælp herefter bliver frivillig, skal Folketinget ikke mere blande sig i, hvorledes pengene anvendes.

Et *tredje mindretal* (Centrum-Demokraternes medlem af udvalget) udtaler:

Centrum-Demokraterne ønsker at fastholde, at det egentlige landevalg i forbindelse med dansk bistandspolitik bør ske efter en lantediskussion i Folketingets Udenrigsudvalg. Vi finder, at det omfattende forarbejde i form af rapporter, delegationer, konferencer og lignende bør føre til, at udvalget tager det politiske ansvar for landevalget. Det skal ikke overlades til Danida at foretage den endelige beslutning. Samtidig bør udvalget fastlægge retningslinierne for oprettelse af lande/regionalkontorer samt principperne for udvælgelsen af projekter i den fremtidige hjælp. Danida får nu afgørende indflydelse på den bilaterale hjælp, idet statslånsprojekterne i princippet blev forhandlet med den enkelte danske virksomhed. Udenrigsudvalget bør efter Centrum-Demokraternes opfattelse sikre, at der sker et rimeligt samspil mellem Danida og erhvervslivet. Danida skal f.eks. efter Centrum-Demokraternes opfattelse ikke gennemføre en større og større del af den danske ulandsbistand som egne projekter. Der er efter Centrum-Demokraternes opfattelse ikke en modsætning mellem erhvervsinteresser og bistand. Erhvervslivet er interesseret i gode